

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV

KLASA: UP/II-034-02/20-02/20

URBROJ: 354-01/21-12

Zagreb, 4. veljače 2021.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave u Vijeću sastavljenom od članova Anđelka Rukelja, zamjenika predsjednice, te Danijele Antolković i Jasnice Lozo, članica, postupajući po žalbi žalitelja Eko-flor plus d.o.o., Oroslavje, OIB: 50730247993, u odnosu na izmjenu dokumentacije za nadmetanje u postupku davanja koncesije za obavljanje javne usluge prikupljanja, odvoz i zbrinjavanja miješanog komunalnog i reciklabilnog otpada na području Vinodolske općine, broj objave: 2020/S 02K-0043954, davatelja koncesije Vinodolska općina, Bribir, OIB: 98133635529, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14 i 98/19), članka 96. stavka 1. Zakona o koncesijama (Narodne novine, broj 69/17 i 107/20, dalje u tekstu: ZoK) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16., dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Poništava se dio izmjene dokumentacije o nabavi od 8. prosinca 2020., i to članak 26. stavak 2. nacрта ugovora o koncesiji koji glasi: „Davatelj koncesije i koncesionar suglasni su da ukoliko dođe do prijevremenog raskida ugovora o koncesiji zbog razloga na koje koncesionar nije mogao utjecati (promjena zakonske regulative vezano uz koncesiju, odbijanja davanja suglasnosti izvršnog tijela odnosno općinskog načelnika Vinodolske općine na prijedlog cjenika koji je sukladan Zakonu, Uredbi i Odluci) davatelj koncesije obvezuje se nadoknaditi trošak ulaganja koncesionara u opremu (vozila, dugotrajnu imovinu, spremnike) nabavljenu u svrhu izvršenja ugovora o koncesiji u iznosu njihove neotpisane vrijednosti u trenutku raskida ugovora, odnosno vrijednosti koja nije nadoknađena iz cijene javne usluge do trenutka raskida ugovora.“, u postupku davanja koncesije za obavljanje javne usluge prikupljanja, odvoz i zbrinjavanja miješanog komunalnog i reciklabilnog otpada na području Vinodolske općine, broj objave: 2020/S 02K-0043954, davatelja koncesije Vinodolska općina, Bribir.
2. Nalaže se davatelju koncesije Vinodolska općina, Bribir da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave naknadi žalitelju Eko-flor plus d.o.o., Oroslavje troškove žalbenog postupka u iznosu od 2.500,00 kuna, dok se u preostalom dijelu zahtjev žalitelja odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Davatelj koncesije Vinodolska općina, Bribir objavio je 9. prosinca 2020. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje u tekstu: EOJN RH) Obavijest o namjeri davanja koncesije za obavljanje javne usluge prikupljanja, odvoz i zbrinjavanja miješanog komunalnog i reciklabilnog otpada na području Vinodolske općine, broj objave: 2020/S 02K-0043954. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda na temelju slijedećih kriterija: cijena obvezne minimalne javne usluge 50 bodova, cijena usluge za varijabilni dio 25 bodova te visina naknade za koncesiju 25 bodova

Davatelj koncesije je 8. prosinca 2020. objavio prve izmjene dokumentacije za nadmetanje (dalje u tekstu: izmjena DZN) u odnosu na koje je žalbu 15. prosinca 2020. ovome tijelu izjavio i davatelju koncesije u roku za žalbu dostavio žalitelj Eko-flor Plus d.o.o., Oroslavje. Žalitelj je žalbu uredio podneskom zaprimljenim 31. prosinca 2020. Žalitelj u žalbi osporava zakonitost pojedinih odredbi prvih izmjena DZN, žalbenim zahtjevom predlaže poništiti predmetnu dokumentaciju za nadmetanje te objaviti novu dokumentaciju za nadmetanjem uz naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kuna.

U odgovoru na žalbu davatelj koncesije predlaže odbiti žalbu žalitelja u cijelosti.

Tijekom postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od Obavijesti o namjeri davanja koncesije, dokumentacije za nadmetanje, izmjene DZN te ostalih dokaza.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je djelomično osnovana.

Žalitelj osporava izmjenu DZN u članku 25. stavku 6. nacрта ugovora o koncesiji smatrajući kako davatelj koncesije pogrešno i previše olako određuje mogućnost jednostranog raskida ugovora o koncesiji uslijed nastupa izvanrednih okolnosti nakon sklapanja istoga, osobito zbog promjene pravne regulative. Žalitelj ukazuje da je davatelj koncesije prema članku 18. ZoK trebao izraditi studiju opravdanosti davanja predmetne koncesije, dok je pravnom analizom studije trebao obuhvatiti i razloge/uvjete za i posljedice raskida ugovora o koncesiji te iste navesti u dokumentaciji o nabavi (članak 19. stavak 7. ZoK). S obzirom da je davatelj koncesije tek izmjenama DZN odredio nove momente jednostranog raskida ugovora o koncesiji, žalitelj je mišljenja da davatelj koncesije nije poduzeo sve potrebne pripremne radnje prije objave DZN koje bi kao takve za ponuditelje bile jednoznačne. Isto tako, promjena pravne regulative ne može se smatrati opravdanim razlogom za jednostrani raskid ugovornog odnosa iz razloga što se u tom slučaju pristupa sklapanju dodatka ugovoru o koncesiji kojem prethodi donošenje odluke o izmjeni odluke o davanju koncesije, sve sukladno odredbama članka 65. ZoK koje davatelj koncesije nije uvrstio u DZN. U odnosu na razlog da je ispunjavanje ugovornih obveza postalo pretjerano otežano ili mu nanijelo pretjerano veliki gubitak, žalitelj navodi da koncesionar može konzimirati pravo određeno člankom 33. Zakona o održivom gospodarenju otpadom (Narodne novine broj 94/13, 73/17, 14/19, 98/19) prema kojem može tražiti suglasnost izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave na izmjenu cjenika, sve u slučaju otežanog poslovanja ili pak nastupa određene vrste gubitka. Žalitelj smatra da davatelj koncesije nije uskladio DZN u dijelu koji se odnosi na jednostrani raskid ugovora o koncesiji, sve kako bi zainteresirani gospodarski subjekti mogli izraditi odgovarajuću ponudu.

Davatelj koncesije u svom odgovoru na žalbu navodi da je omogućio koncesionaru raskid ugovora, dakle, ne radi se o jednostranoj pravnoj legitimnosti već o općem postupku zasnovanom na gospodarenju otpadom. Dalje navodi da nije bilo moguće obuhvatiti izmjene zakona u bilo kojem kontekstu i ugraditi ih u samu studiju opravdanosti jer bi to značilo prejudiciranje događaja. Nedvosmislena je činjenica, ističe dalje, da koncesionar može konzumirati pravo određeno u članku 33. Zakona o održivom gospodarenju otpadom, ali to ne znači da će isto biti prihvaćeno i od nadležnog tijela davatelja koncesije.

Provjeravajući žalbeni navod utvrđeno je da davatelj koncesije u izmjeni DZN, u članku 25. stavku 2. nacрта ugovora o koncesiji propisao da davatelj koncesije, u drugim slučajevima u skladu s odredbama ugovora o koncesiji i općim odredbama obveznog prava, mora prije jednostranog raskida ugovora o koncesiji prethodno pisanim putem upozoriti davatelja usluge (koncesionara) o takvoj namjeri te mu odrediti primjereni rok, a koji ne može biti kraći od 30 dana, za otklanjanje razloga za raskid ugovora o koncesiji i za izjašnjavanje o tim razlozima, a ako davatelj usluge (koncesionar) ne otkloni razloge za raskid ugovora o koncesiji u danom roku davatelj koncesije će raskinuti ugovor o koncesiji.

Nadalje, u spornom članku 25. stavku 6. nacрта ugovora o koncesiji navedeno je da davatelj koncesije i koncesionar mogu jednostrano raskinuti ugovor uslijed nastupa izvanrednih okolnosti nakon sklapanja ugovora (promjena pravne regulative i sl.) a koje se nisu mogle predvidjeti u vrijeme sklapanja ugovora, a posebice ako bi ispunjavanje ugovornih obveza za davatelja koncesije ili koncesionara postalo pretjerano otežano ili mu nanijelo pretjerano veliki gubitak.

U članku 25. stavku 7. nacрта ugovora o koncesiji propisano je da će prije jednostranog raskida ugovora koncesionar prethodno pisanim putem upozoriti davatelja koncesije o takvoj svojoj namjeri, te odrediti davatelju koncesije primjereni rok, koji ne može biti kraći od 30 dana, za otklanjanje razloga raskida ovog ugovora i za izjašnjavanje o tim razlozima, dok je stavkom 8. tog članka propisano da ako davatelj koncesije ne otkloni razloge za raskid ugovora u roku, koncesionar će raskinuti ovaj ugovor.

Uvidom u Odluku o namjeri davanja koncesije za obavljanje predmetne usluge od 5. studenog 2020., utvrđeno je da je davatelj koncesije u članku 3. naveo da je procijenjena vrijednost koncesije izvršena na temelju izrađene Studije gospodarske opravdanosti davanja koncesije za usluge djelatnosti gospodarenja otpadom, oznaka dokumenta RN/2020/0056 koju je izradio gospodarski subjekt Aviso d.o.o., Rijeka.

Članak 73. ZoK u stavku 1. propisuje u kojim slučajevima davatelj koncesije može jednostrano odlukom raskinuti ugovor o koncesiji pa tako jednostrani raskid predviđa u slučaju ako 1. koncesionar nije platio naknadu za koncesiju više od dva puta uzastopno ili općenito neuredno plaća naknadu za koncesiju; 2. ako koncesionar ne obavlja radove i/ili ne pruža usluge prema standardima kvalitete za takve radove, odnosno usluge kako su utvrđeni ugovorom o koncesiji, posebnim zakonom i drugim propisima kojima se uređuje predmet koncesije; 3. ako koncesionar ne provodi propisane mjere i radnje nužne radi zaštite općeg, odnosno javnog dobra, te radi zaštite prirode i kulturnih dobara; 4. ako je koncesionar naveo netočne podatke u ponudi temeljem kojih se utvrđivalo ispunjenje uvjeta sposobnosti određenih u dokumentaciji za nadmetanje; 5. ako koncesionar svojom krivnjom ne započne s provedbom ugovora o koncesiji ili njegovog dijela u ugovorenom roku; 6. ako koncesionar obavlja i druge radnje u suprotnosti s ugovorom o koncesiji ili propušta obaviti dužne radnje utvrđene ugovorom o koncesiji; 7. ako je koncesionar prenio na treću osobu svoja prava iz ugovora o koncesiji suprotno odredbama ZoK i ugovora o koncesiji; 8. ako koncesionar ne dostavi novo odgovarajuće jamstvo koje davatelj koncesije zatraži na temelju članka 55. stavka 10. ZoK; 9. ako se dogodila izmjena ugovora o koncesiji koja bi zahtijevala provedbu novog postupka davanja koncesije; 10. ako je u vrijeme donošenja odluke o davanju koncesije iz članaka 36. i 49. ovoga Zakona postojao razlog za isključenje koncesionara iz članka 24. ZoK; 11. ako Sud Europske unije utvrdi, u postupku u skladu

s člankom 258. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, da Republika Hrvatska nije ispunila svoje obveze u skladu s Ugovorom o funkcioniranju Europske unije i/ili Ugovorom o Europskoj uniji time što je davatelj koncesije dao koncesiju bez ispunjavanja svojih obveza u skladu s Ugovorom o funkcioniranju Europske unije i/ili Ugovorom o Europskoj uniji i Direktivom iz članka 2. ZoK; 12. u drugim slučajevima u skladu s odredbama ugovora o koncesiji i odredbama zakona kojima se uređuje opći upravni postupak. Stavkom 3. tog članka propisano je da prije jednostranog raskida ugovora o koncesiji davatelj koncesije mora prethodno pisanim putem upozoriti koncesionara o takvoj svojoj namjeri te odrediti koncesionaru primjereni rok za otklanjanje razloga za raskid ugovora o koncesiji i za izjašnjavanje o tim razlozima. Stavkom 4. tog članka propisano je da ako koncesionar ne otkloni razloge za raskid ugovora o koncesiji u roku iz stavka 3. tog

članka, davatelj koncesije raskinut će ugovor o koncesiji. Stavkom 6. tog članka propisano je da zbog neispunjenja obveza davatelja koncesije iz ugovora o koncesiji, koncesionar može izjaviti prigovor u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje opći upravni postupak. Stavak 7. propisuje da osim razloga iz stavka 6. ovoga članka, koncesionar može od davatelja koncesije zatražiti raskid ugovora o koncesiji zbog opravdanih razloga određenih posebnim zakonom.

Ovo tijelo na temelju utvrđenog činjeničnog stanja na koje je primijenjeno mjerodavno pravo ne nalazi nezakonitost u dijelu dokumentacije za nadmetanje na koju žalbenim navodom upućuje žalitelj. Žalitelju sporna odredba članka 25. stavka 6. nacрта ugovora o koncesiji sukladna je odredbi članka 73. stavka 1. točke 12. ZoK koja omogućuje davateljima koncesija da odredbama ugovora o koncesiji odrede slučajeve u kojima će jednostrano raskinuti ugovor. Mogućnost jednostranog raskida ugovora spornom odredbom članka 25. stavka 6. nacрта ugovora o koncesiji dana je i koncesionaru. Stoga, uzimajući u obzir navedeno, žalbeni navod se ocjenjuje neosnovanim.

Nadalje, žalitelj spori zakonitost izmjena DZN u članku 26. nacрта ugovora o koncesiji navodeći da stavke u tom članku pobijaju jedna drugu. Žalitelj ukazuje da je davatelj koncesije točkom 2.2. izmjene DZN odredio kako je davatelj usluge (koncesionar) u cijenu javne usluge koja je predmet koncesije, dužan uključiti troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada, troškove prikupljanja i prijevoza otpada, troškove obrade otpada i druge troškove propisane zakonom pa odredba stavka 2. tog članka ne može biti primjenjiva jer se davatelj koncesije obvezuje nadoknaditi trošak ulaganja koncesionara u opremu nabavljenu u svrhu izvršenja ugovora o koncesiji u iznosu vrijednosti koja nije nadoknađena iz cijene javne usluge do trenutka raskida ugovora, s obzirom da ista treba biti uključena u ponuđenu cijenu. Isto tako, stavak 3. predmetnog članka propisuje kako u slučaju raskida ugovora o koncesiji zbog više sile ili zbog nastupa izvanrednih okolnosti, svaka ugovorna strana snosi trošak nastao raskidom. Promatrajući međusobni odnos stavaka 2. i 3. članka 26. nacрта ugovora o koncesiji, žalitelj zaključuje kako više nema obveze davatelja koncesije prema kojoj bi bio u obvezi nadoknaditi trošak ulaganja koncesionara u opremu, što je u direktnoj proturječnosti i sa stavkom 4. tog članka.

U odgovoru na žalbu davatelj koncesije navodi da se slaže sa žalbenim navodima koji se odnose na stavke 1. i 2. ugovora, dok je po pitanju stavka 3. odnosno utjecaja izvanrednih okolnost potrebno konzultirati Zakon o civilnoj zaštiti te sve pripadajuće podzakonske akte kako bi se stvorila šira slika te konačnici definicijom više sile otkloniti mogućnost naknade štete za koju davatelj koncesije nije kriv niti ju je prouzročio.

Sporni članak 26. nacрта ugovora o koncesiji u stavku 1. propisuje da prestankom ugovora prestaju prava i obveze ugovornih stranka koje iz njega proizlaze, osim prava i obveza koja proizlaze iz posljedica raskida. Stavkom 2. tog članka propisano je da su davatelj koncesije i koncesionar suglasni da ukoliko dođe do prijevremenog raskida ugovora o koncesiji zbog razloga na koje koncesionar nije mogao utjecati (promjena zakonske regulative vezano uz koncesiju, odbijanja davanja suglasnosti izvršnog tijela odnosno općinskog načelnika Vinodolske općine na prijedlog cjenika koji

je sukladan Zakonu, Uredbi i Odluci) davatelj koncesije obvezuje se nadoknaditi trošak ulaganja koncesionara u opremu (vozila, dugotrajnu imovinu, spremnike) nabavljenu u svrhu izvršenja ugovora o koncesiji u iznosu njihove neotpisane vrijednosti u trenutku raskida ugovora, odnosno vrijednosti koja nije nadoknađena iz cijene javne usluge do trenutka raskida ugovora. Stavkom 3. propisano je da u slučaju raskida ovog ugovora zbog više sile ili zbog nastupa izvanrednih okolnosti, svaka ugovorna strana snosit trošak nastao raskidom. Stavkom 4. propisano je da ugovorne strane nemaju pravo potraživati naknadu štete koje su eventualno pretrpjele uslijed raskida ugovora zbog više sile i zbog nastupa izvanrednih okolnosti koje se nisu mogle predvidjeti u vrijeme sklapanja ugovora. Stavkom 5. tog članka propisano je da u slučaju raskida ovog ugovora zbog neispunjenja obveza koncesionara ili davatelja koncesije druga ugovorna strana ovlaštena je potraživati naknadu štete u skladu s općim odredbama obveznog prava.

Nadalje, u točki 2.2. izmjene DZN propisano je da je davatelj usluge (koncesionar) dužan u cijenu javne usluge koja je predmet ove koncesije uključiti sljedeće troškove: troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada, troškove prikupljanja i prijevoza otpada, troškove obrade otpada i druge troškove propisane Zakonom. U cijenu usluge moraju biti uračunati i troškovi zbrinjavanja otpada sakupljenog od korisnika. Davatelj usluge (koncesionar) sukladno odredbama članka 33. Zakona o održivom gospodarenju otpadom cjenikom određuje visinu jedinične cijene za volumen spremnika otpada i broj pražnjenja spremnika u obračunskom razdoblju. Davatelj usluge (koncesionar) dužan je cjenik usluge objaviti na svojoj mrežnoj stranici. Davatelj usluge (koncesionar) dužan je prije primjene, odnosno izmjene cjenika pribaviti suglasnost izvršnog tijela Vinodolske općine.

Članak 200. stavak 1. ZJN 2016 propisuje da dokumentacija o nabavi mora biti jasna, precizna, razumljiva i nedvojbena te izrađena na način da omogućiti podnošenje usporedivih ponuda, dok stavak 2. istog članka propisuje da dokumentacija o nabavi mora omogućiti izračun cijena bez preuzimanja neuobičajenih rizika i poduzimanja opsežnih predradnji ponuditelja.

Uspoređujući sporne odredbe članka 26. stavka 2. nacrtu ugovora o koncesiji s odredbom točke 2.2 izmjene DZN ovo tijelo je utvrdilo sporne proturječnosti na koje ukazuje žalitelj pa imajući u vidu i odgovor na žalbu davatelja koncesije kojim u konačnici priznaje žalbeni navod i otvara mogućnost izmjeni sporne odredbe članka 26. stavka 2. nacrtu ugovora o koncesiji, a također imajući na umu citirane odredbe ZJN 2016, žalbeni navod ocjenjuje se osnovanim.

Žalitelj zaključno osporava zakonitost izmjena DZN u članku 27. nacrtu ugovora o koncesiji gdje je davatelj koncesije propisao da je dužan donijeti novu Odluku o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada sukladno trenutno važećim zakonskim propisima. Međutim, žalitelj ukazuje na činjenicu da davatelj koncesije raspolaže važećom Odlukom o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Vinodolske općine (Službene novine Primorsko-goranske županije broj 3/18 i 9/19), pa stoga žalitelj smatra da je ista trebala biti objavljena uz dokumentaciju za nadmetanje uzimajući u obzir da se radi o provedbenom aktu po kojem je budući koncesionar dužan postupati. Žalitelj navodi da se ne može složiti niti s odredbom da će se, dok traje postupak u kojem će se ispunjavati četiri uvjeta, odvoz komunalnog otpada davatelju koncesije obračunavati putem narudžbenice, s obzirom na to da isključivo ugovor o koncesiji može biti osnova za pružanje predmetne usluge. Također se žalitelj ne slaže s odredbom točke 3. prijelazni period u trajanju godinu dana od potpisivanja ugovora o koncesiji, gdje je davatelj koncesije propisao da koncesionar u suradnji s davateljem koncesije treba definirati iznos fiksne naknade za svakog korisnika te istu početi naplaćivati korisnicima, a za koju odredbu žalitelj smatra da koncesionar nakon potpisivanja ugovora o koncesiji ne treba ni u kakvoj suradnji s davateljem koncesije definirati iznos fiksne naknade za svakog korisnika, s obzirom na to da se fiksna naknada određuje u ponudbenom listu.

Očitujući se na žalbu davatelj koncesije navodi da ne postoji imperativna forma dostave i implementacije postojećih važećih akata koji su javno dostupni. Da se pak radi o internim dokumentima koji nisu javno dostupni, navodi davatelj koncesije, tada je moguće prihvatiti tezu o potrebi nadogradnje dokumentacije za nadmetanje.

U spornom članku 27. nacrta ugovora o koncesiji navedeno je da davatelj koncesije i odabrani koncesionar, zbog iznimne kompleksnosti predmeta koncesije, dogovaraju prijelazni period za vrijeme kojeg je potrebno stvoriti preduvjete za nesmetano i kvalitetno obavljanje usluge koja je predmet koncesije. Prijelazni period će se sastojati od sljedećih segmenata: 1. period "uvođenja u posao", u trajanju od mjesec dana od potpisivanja ugovora o koncesiji, u kojem je potrebno izvršiti predradnje kako je navedeno u nastavku. Odabrani koncesionar će na prikladan način obavijestiti korisnike o promjeni davatelja javne usluge, rasporedu odvoza otpada (kalendar odvoza) i načinu predaje otpada u prijelaznom periodu - mediji, oglasne ploče, internet, pisani dopis. Davatelj koncesije će uputiti koncesionara u podatke o području prikupljanja otpada s naglaskom na granična područja. Davatelj koncesije će dati koncesionaru na korištenje bazu korisnika s podacima o imenu prezimenu, nazivu, OIB-u i adresi prebivališta korisnika, adresi i kvadraturi objekta, broju turističkih kreveta i namjeni objekta (stambeni ili poslovni). Davatelj koncesije je dužan donijeti novu Odluku o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada sukladno trenutno važećim zakonskim propisima. Nakon što ova četiri uvjeta budu zadovoljena, koncesionar može započeti sa prikupljanjem i odvozom miješanog komunalnog otpada. Dok traje postupak u kojem će se ispunjavati naprijed obrazložena četiri uvjeta, odvoz komunalnog otpada će se davatelju koncesije obračunavati putem narudžbenice. Nadalje, u 2. prijelaznom periodu, u trajanju od 8 mjeseci nakon proteka perioda „uvođenja u posao“, potrebno je izvršiti sljedeće: davatelj koncesije treba osigurati adekvatan prostor za postupke gospodarenja otpadom (privremeno skladištenje, predsortiranje i predobradu komunalnog otpada). Po ishođenju dozvole za gospodarenje otpadom, sustav odvojenog sakupljanja po sistemu „od vrata do vrata“ može profunkcionirati (odnosi se na krupni i reciklažni komunalni otpad). Za vrijeme ovog prijelaznog perioda korisnici će moći koristiti reciklažno dvorište za predaju manjih količina reciklažnog i krupnog otpada sukladno mogućnostima koje dogovore davatelj koncesije i koncesionar. Koncesionar treba nabaviti odgovarajuću količinu opreme za reciklažu (vreće za reciklažni otpad). Nadalje, u 3. prijelaznom period, u trajanju godinu dana od potpisivanja ugovora o koncesiji, a koji se izvršava paralelno s radnjama navedenim u prijelaznom periodu pod točkom 2., potrebno je izvršiti sljedeće: koncesionar u suradnji s davateljem koncesije treba kreirati i staviti u funkciju sustav naplate po količini otpada (volumenu), korisnicima dostaviti izjave i zapisnike te definirati iznos fiksne naknade za svakog korisnika te istu početi naplaćivati korisnicima. Za vrijeme ovog prijelaznog perioda fiksni trošak usluge snosit će korisnik usluge u iznosu od 100,00 kuna (s PDV-om), a razliku do stvarne cijene fiksne naknade snosit će korisnik usluge na način da ukupni dug/razliku otplati u 6 rata po definiranju iznosa fiksne naknade. Koncesionar treba nabaviti čipirane posude za MKO i dodijeliti ih korisnicima. Za vrijeme ovog prijelaznog perioda trošak zbrinjavanja otpada snosi davatelj koncesije (varijabilni dio).

Dalje je utvrđeno da je davatelj koncesije u točki 5.1.1. izmjene DZN propisao da ponuda treba sadržavati popunjeni obrazac Cjenika usluga koji se nalazi u prilogu dokumentacije.

Uvidom u obrazac Ponudbenog cjenika kao priloga dokumentaciji za nadmetanje, utvrđeno je da su ponuditelji trebali, između ostalog, navesti „ponudeni iznos fiksnog dijela (kn/l)“ te „ponudeni iznos varijabilnog dijela (kn/l)“.

Člankom 30. stavak 7. Zakona o održivom gospodarenju otpadom propisano je da predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donosi odluku o načinu pružanja javnih usluga iz stavka 1. tog članka koja sadrži: 1. kriterij obračuna količine otpada, 2. standardne veličine i druga bitna svojstva spremnika za sakupljanje otpada, 3. najmanju učestalost odvoza otpada prema područjima, 4. obračunska razdoblja kroz kalendarsku godinu, 5. područje pružanja javne usluge iz stavka 1. tog

članka, 6. odredbe propisane uredbom iz članka 29. stavka 10. tog Zakona, 7. opće uvjete ugovora s korisnicima. Stavkom 8. tog članka propisano je da po donošenju odluke iz stavka 7. tog članka predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je istu bez odlaganja dostaviti Ministarstvu i objaviti u službenom glasilu i na mrežnim stranicama jedinice lokalne samouprave.

Uvidom u Odluku o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Vinodolske općine objavljenju u Službenim novinama Primorsko-goranske županije broj 3/18 i 9/19), utvrđeno je da je u članku 4. navedeno tko je davatelj usluge (Komunalno trgovačko društvo Ivanj d.o.o. iz Novog Vinodolskog).

Nadalje, člankom 29. stavkom 10. Zakona o održivom gospodarenju otpadom propisano je da način gospodarenja komunalnim otpadom u vezi obveza propisanih člankom 28. i ovim člankom, granične količina miješanog komunalnog otpada za određena razdoblja i način obračuna poticajne naknade za smanjenje količine miješanog komunalnog otpada propisuje Vlada uredbom.

Uredbom o gospodarenju komunalnim otpadom (Narodne novine broj 50/17 i 84/19) u članku 4. stavku 1. točki 7. propisano je da osim odredbi propisanih člankom 30. stavkom 7. Zakona, Odluka mora sadržavati i odredbe o načinu izračuna i određivanju cijene, te iznos obvezne minimalne javne usluge za korisnike javne usluge razvrstane u kategoriju korisnika kućanstvo i potkategorije korisnika koji nisu kućanstvo.

Temeljem utvrđenog činjeničnog stanja na koje je primijenjeno mjerodavno pozitivno pravo, ovo tijelo nije utvrdilo nezakonitosti na koje ukazuje žalitelj. Naime, nije protivno odredbama ZoK i ZJN 2016 propisati da će se odvoz komunalnog otpada, dok traje postupak u kojem će se ispunjavati četiri uvjeta u prvom periodu „uvođenja u posao“, davatelju koncesije obračunavati putem narudžbenice. Nadalje, odredbama ZoK i ZJN 2016 te pripadajućim podzakonskim propisima nije propisana obveza davatelja koncesije da kao sastavni dio dokumentacije za nadmetanje objavi javno dostupne akte tijela, konkretno, odluku predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području. Navedena Odluka javno je obavljena u službenom glasilu, sukladno Zakonu o održivom gospodarenju otpadom), a k tome, budući da je sastavni dio te Odluke podatak o davatelju usluge (koncesionaru). evidentno je da se predmetna Odluka donosi nakon provedenog postupka davanja koncesije. Isto tako, žalitelj tvrdi da je bespredmetno da koncesionar nakon potpisivanja ugovora o koncesiji u suradnji s davateljem koncesije definira iznos fiksne naknade za svakog korisnika jer se fiksna naknada određuje u ponudbenom listu, međutim, sporna odredba nije protivna propisima koji reguliraju materiju gospodarenja otpadom jer davatelj koncesije ima pravo u bilo kojem trenutku promijeniti cijenu javne usluge, u suradnji s koncesionarom.

Slijedom navedenog žalbeni navod ocijenjen je neosnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda.

U skladu s prethodno navedenim, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016, odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog Rješenja. Davatelj koncesije će u nastavku postupka postupiti sukladno članku 419. stavku 4. ZJN 2016.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kuna za naknadu za pokretanje žalbenog postupka.

Člankom 431. stavkom 2. ZJN 2016 propisano je da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti, dok je stavkom 3. propisano da je stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan

dužna protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku. Stavkom 5. istog članka propisano je da u slučaju djelomičnog usvajanja žalbe, Državna komisija može odlučiti da svaka stranka snosi svoje troškove, da se troškovi žalbenog postupka podijele na jednake dijelove ili da se podijele razmjerno usvajanju žalbe.

Da je žalitelj uspio sa žalbom u cijelosti, na ime troškova žalbenog postupka pripao bi mu traženi iznos od 5.000,00 kuna na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka. Međutim, s obzirom na to da žalitelj žalbenim zahtjevom predlaže poništiti predmetnu dokumentaciju za nadmetanje te objaviti novu dokumentaciju za nadmetanje, žalba je djelomično osnovana te je odlučeno da se žalitelju nadoknade troškovi razmjerno usvajanju žalbe odnosno iznos od 2.500,00 kuna, dok se u preostalom dijelu u iznosu od 2.500,00 kuna zahtjev žalitelja za naknadu troškova žalbenog postupka odbija kao neosnovan. Slijedom navedenog, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 6. ZJN 2016, odlučeno je kao u točki 2. izreke ovog Rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovoga Rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave Rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja elektronički.

ZAMJENIK PREDsjedNICE

Andelko Rukelj

Stranke žalbenog postupka:

1. Vinodolska općina, Bribir,
Bribir 34
2. Eko-flor plus d.o.o., Oroslavje,
Mokrice 180/C